

Hayatı Değiştiren

Çalışması Serisi

İsa Mesih'in Vahyi

Eğer Kutsal Kitap'ta film senaristlerinin hayal dünyasını hayata geçirecek bir kitapçık varsa, o da, Kutsal Kitap'ın son kitapçığı olan Vahiy kitapçığıdır. Son zamanlarla ilgili pek çok sembolik sahne ve dil ile doludur. Orijinal Grekçedeki Vahiy kelimesi 'örtüden uzak' demektir. Bu, saklı veya örtülü olan bir şeyin üzerinin açılması ve ortaya çıkarılması demektir. Vahiy kitapçığı, İsa'nın ortaya çıkarılmasıdır. Original Grekçesinde, 'İsa hakkında bir

açılım' veya 'İsa tarafından yapılan bir açılım' diyor olabilir. Bunların her ikisi de doğrudur. Bu derste, Vahiy kitapçığındaki olaylardan bazılarının bir özet çalışmasını yapacağız. Aynı zamanda Kutsal Kitap'ın İsa hakkında neler açıkladığını ve İsa'nın kim olduğunu göreceğiz.

34. Ders

Parlak Yıldızlar Dizisi (Filipililer 2:14–16)

Fatma doğudaki apartmanların hemen üzerinden yükselen güneşe bakarken gözlerini kısıtı. “Sıcak güneş altında otomobilde iki saat zor olur” diye düşündü, “sabahleyin en azından serinlikte süreriz.

Gün batımından sonra geri dönersek günün sıcakından kaçınmış oluruz.” Çalışma grubundaki herkes o Şabat günü sabahleyin Sevim’in kilisesine gidecekti, bunun için Fatma’nın evinde 8:15’te buluşacaklardı. 10:30’a kadar kiliseye ulaşabilmek için herkesin diğer cumartesilere göre daha erken kalkması gerekiyordu. Saat 8:25 olmuştu bile, ancak Yusuf ile Ece gelmemişti. Gruptakiler vakit kaybetmemek amacıyla dışarıda beklemek için arabalara yöneldi. Reşat sokağın karşısındaki parkta koşan Orhan ile Gökhan’ı izliyor, Mehmet’s’e saatine bakarak ara-banın önünde volta atıyordu

Türkan, Mehmet’e, “Zamanında gideriz, merak etme” dedi. Türkan, Gül ve Gülsün, Mehmet’in arabasıyla gideceklerdi.

Mehmet sakince, “İbadete zamanında gitmek önemli” dedi. “Allah her şeyi mükemmel bir zamanlamayla yapıyor. Orada yükselen güneşi görüyor musun? Daima zamanında doğuyor ve batıyor!”

Türkan, Gül’e, “Yol için börek getirdin mi?” diye sordu.

Gül sessizce başını sallayarak getirdiğini işaret etti.

Türkan, “Gülsün, kardeşlik sofrası için patates salatası getirecektin. Arabaya koydun mu?” diye sordu.

“Aa, Fatma’nın evinde unuttum. Hatırlattığın için teşekkürler.” Bu sözlerle birlikte, Fatma’yla Gül patates salatasını getirmek için birlikte apartmana koştular.

Tam o sırada bir dolmuş gürleyerek ve ardında mazot dumanı bırakarak yokuşu tırmandı ve tepede durdu. Yusuf ile Ece gözleri yarı açık bir halde yavaşça indiler.

Afife, Yusuf ile Ece'ye bakarak Fatma'ya fısıltıyla, "Anlaşılan bu sabah yolda senin arabanda fazla konuşma olmayacak" dedi. "Bu ikisi uyuyor olacak!"

Fatma, "Mert de yorgun. Gece geç saatlere kadar bugünün nasıl olacağını konuştuk" karşılığını verdi.

"Direksiyon başında uyumazsın değil mi?"

"Artık çay ve kahve içmediğime göre uykumu almaya dikkat etmeliyim. Ben iyiyim. Zaten bu sabah beynim hızlı çalışıyor."

"Gergin misin?"

"İşte, kendimi herkesten sorumlu hissediyorum ve işlerin iyi gitmesini istiyorum."

"İyi olacak. Endişe etme."

Birkaç dakika içinde çocukları parktan topladılar ve üç araba kiliseye doğru yola çıktı. Dört yaşındaki Gökhan annesiyle babasına pek çok soru sordu.

"Oraya varmamız ne kadar sürecek? Orada başka çocuklar da olacak mı? Orada ne yapacağım?"

Reşat yanıtladı: "Hey, sorular teker teker gelsin!" "Oraya varmamız yaklaşık iki saat sürecek, Fatma da bana orada başka çocukların olacağını söyledi. Çocuklar için özel faaliyetler var. İyi vakit geçireceksin, merak etme."

Kiliseye tam 10:30'da vardılar, kolları Kutsal Kitap'larla ve kardeşlik sofrası için hazırladıkları yemeklerle dopdolu bir halde iş hanına girdiler. Kilise üçüncü kattaydı ve asansöre hepsi birden binemedi. Fatma, Mehmet ve Reşat'la birlikte son gruptaydı, çünkü arabaları park ediyorlardı.

Reşat binanın girişinde duvardaki kilise tabelasına baktı. "Kilisenin

binadan ziyade bir topluluk olduğunu biliyorum, fakat resimlerde gördüğünüz gibi bir kilise binasında toplanıyor olmayışımıza hâlâ alışamadım.”

Fatma ekledi: “İçeri girdikten sonra o kadar tuhaf gelmez. Çok rahat, ama bir o kadar da saygılı bir yer.”

Fatma, Reşat ve Mehmet geldiklerinde onları Sevim, Martin ve topluluğun pastörü Hayati karşıladı. Çocuklar kendi faaliyet odalarına götürülmüşlerdi ve ibadet salonundan ilahi sesleri geliyordu. İlahi söyleyen gruba katılmaya gittiler. Birkaç ilahi söylendikten ve dua edildikten sonra, belli bir Kutsal Kitap konusunun ele alındığı üç tartışma grubuna ayrıldılar. İsteyen herkes konu hakkında soru sorabiliyor veya cevap verebiliyordu. Konuşma zaman zaman harareetleniyordu, fakat herkes diğerlerinin görüşüne saygılıydı. Pek çok açıdan kendi memleketlerinde Fatma'nın tartışma grubunda olmak gibiydi.

Daha sonra tekrar ibadet salonunda toplandılar ve Pastör Hayati yeni gelenlerden kendilerini kiliseye tanıtmalarını istedi. Fatma'nın grubunun üyeleri birer birer kilise önünde adlarını ve işlerini söylediler. Sıra Reşat'a geldiğinde, kısa bir açıklama yaptı:

“Yıllardır çalışmakta olduğum bir matbaada çalışıyordum. Şabat gününü tutmayı kabul ettiğimde muhtemelen işimi kaybedeceğimi biliyordum. Matbaada çalışmaya devam ederken kendi uzmanlık alanımda başka bir iş bulmaya çalıştım, ama bir şey bulamadım. Her cumartesi günü çalışmam gerekmiyordu, ama bazen mecbur kalıyordum. Sonunda, cumartesi günleri çalışmak zorunda kalmayacağım şekilde bir matbaada iş bulamayacağımı anladım. Bu bana zor geldi, zira başka bir iş düşünemiyordum. Fakat Şabat gününü çiğnemeye devam edemezdim, bu nedenle bunun için dua ettim ve işi bırakarak başka bir meslekte iş bulmak için bir zaman belirladım.

“Kolay değildi. Başlangıçta cuma akşamı ve cumartesi günü dinsel nedenlerle çalışmadığımı gizlemeye uğraştım. İnancımdan söz

edersem hiçbir yerde işe alınmayacağımı düşündüm. Fakat bu hiçbir işe yaramadı. Bir keresinde çaresizlikten bir işe girdim ve onlara cumartesi günü gelmeyeceğimi söylemedim. O gün işe gitmeyiverdim. Tabii ki büyük bir mesele oldu ve işimi kaybettim. Sonunda insanlara açıkça On Emir'i tuttuğumu ve buna dördüncü emrin de dahil olduğunu söylemeye karar verdim. Biraz zaman aldı ama bana bir şans tanımaya karar veren birini buldum, şimdi bir fabrikada çalışıyorum. Çok para getirmiyor, ama sonuçta bir iş. Afife yardımcı olarak çalışarak geçinmemize katkı sağlıyor.”

Reşat bu son cümleyi söylediğinde Hayati anlamlı bir şekile karısına baktı. Paylaşımı için Reşat’a teşekkür etti, sonra da diğerleri deneyimlerini paylaştılar. Tüm kilise üyeleri ziyaretçileri aralarına buyur etti ve çok mutlu görünüyorlardı. Hafta boyunca aldıkları bereketleri ve imanlarını başkalarıyla paylaşmak için karşılırlarına çıkan fırsatları paylaşırken Allah’a hamdettiler. Kilise üyeleri bazı konular hakkında dua istediler ve hep beraber diz çöktüler, isteyenler yüksek sesle dua etti.

Topluluktan ondalıkları ve sunuları topladıkları bir bölüm ve çocukların herkese ilahi söylediği bir bölüm vardı. Sonra Pastör Hayati kürsüye geldi.

“Bildiğiniz gibi biz Adventistler olarak Kutsal Kitap bilgisine büyük önem veriyoruz. Kutsal Kitap’ı inceliyoruz ve herkesi onu günlük olarak okumaya teşvik ediyoruz. İnsanları kilise üyeliğine kabul etmeden önce, Yedinci Gün Adventisti olmanın tüm ayrıcalıkları ve sorumluluklarıyla birlikte ne anlama geldiğini anladıklarından emin olmak istiyoruz. Adventistler olarak kilisemizin 28 temel inancından oluşan bir inanç açıklamamız var. Bu inançlar bir amentü değildir. Amentümüz Kutsal Kitap’tır. Amentü hiçbir zaman değişmez. Kutsal Kitap hiçbir zaman değişmez. Kutsal Yazılar’ı anlayışımız değişebilir ve bu anlayış temel inançlarımızda ifade edilmiştir.”

“Hiç kimsenin, kilisemizin temel inançlarını öğrendikten ve vaftiz edildikten sonra geriye öğrenecek hiçbir şey kalmadığını düşünmesini

istemem. Çok daha fazlası vardır. Temel inançlar, etkin kilise üyeleri olabilmemiz için gereken asgari bilgilerdir. Fakat gelişimimiz ve ruhsal bilgimiz daima artacaktır. Allah sınırsızdır, bu yüzden her şeyi hiçbir zaman öğrenemeyiz. İsa'yı ve O'nun sevgisini hem bu hayatta hem de gelecek olan dünyada daima daha fazla öğreneceğiz. Bugün sizinle İsa hakkında, Kutsal Kitap'ın son kitapçığı Vahiy'de yazılanlardan paylaşmak istiyorum.” (Devam edecek)

② S1. İsa Kutsal Yazı'nın odak noktasının ne olduğunu söyledi? Yuhanna 5:39; Luka 24:25-27 ve 2. Korintliler 3:13–16 ayetlerini okuyun.

Y. _____

İsa, Kutsal Yazılar'ın kendisine tanıklıkta bulunduğunu söyledi. Peygamberlerin Mesih'le ilgili olarak yazdıklarını belirtti ve bilhassa kendisinin hayatına, ölümüne ve dirilişine ilişkin peygamberlik sözlerine işaret etti. Pavlus Korintlilere Eski Antlaşma'nın İsa'ya işaret ettiği anlayışıyla okunduğunda adeta gözlerdeki bir perdenin kalktığını bildirdi. Bu anlayış olmadan Eski Antlaşma'nın anlamı bir sır olarak kalır. Kutsal Yazı Mesih'i ortaya koyar.

② S2. Kutsal Kitap gerçeği öğrenme süreciyle ilgili olarak ne der? Yuhanna 16:12 ve 2. Petrus 1:19 ayetlerini okuyun.

Y. _____

Gerçek kademelidir. Allah tüm gerçeği halkına bir seferde bildirmez, zira buna dayanamazlar. Düşünüşleri ve davranışlarında gerekli olan değişim miktarı kendilerine ağır gelir ve cesaretleri kırılır. Bu nedenle Allah onlara gerçeği sindirebilecekleri ve hayatlarında yaşayabilecekleri ölçüde verir. Güneşin öğle vaktine doğru daha fazla parıldadığı gibi, bir zaman karanlık bir köşede parıldayan gerçek de zaman içinde daha parlak ve daha net bir hale gelir. Luther ve diğer reformcular kayıp olan imanla aklanma öğretisini tekrar yerleştirmek için çalıştılar, ancak Şabat'a dair kayıp gerçek 1844 ve yargının başlangıcı gelip geçmeden

tam olarak açığa çıkmadı.

- ❓ S3. Vahiy kitapçığının ne olduğu bildiriliyor? Vahiy 1:1 ayetini okuyun.

Y. _____

Vahiy kitapçığı İsa Mesih tarafından verilen bir bildiridir. Tüm Kutsal Yazılar'ın Mesih'i anlattığı gibi, bu da aynı zamanda Mesih hakkında bir bildiridir.

- ❓ S4. İsa Vahiy 1. bölümde nasıl resmedilmektedir? Vahiy 1:10– 20 ve İbraniler 8:1–2 ayetlerini okuyun.

Y. _____

İsa Vahiy 1. bölümde sembolik bir şekilde resmediliyor, zira gerçekte O'nun ağzından çıkan bir kılıç yok! Bu simge nedir? Eski Antlaşma tapınak hizmetlerini yürüten, tapındaki kandilliklerle ilgilenen rahipler gibi, uzun giysiler içinde gösterilmiştir. Rahibin, Allah'ın evindeki ışığın sönmemesi için, her sabah ve her akşam fitilleri kısaltmak ve kandillerdeki yağı yenilemek amacıyla tapınağa girdiğini hatırlarsınız. Burada yedi kandilliğin yedi kiliseyi temsil ettiğini görüyoruz. İsa'nın, "Dünyanın ışığı Ben'im" ve "Dünyanın ışığı sizsiniz" dediğini hatırlayın (Yuhanna 9:5; Matta 5:14). İsa kiliselerin ışığının dünyada sönmemesi için çalışıyor. İsa kiliseleri ile birliktedir, onları uyarıyor, azarlıyor ve yüreklendiriyor. Vahiy 2. ve 3. bölümlerdeki yedi kiliseye verilen mesajlar bütünüyle bununla ilgilidir. Vahiy kitapçığında, İsa'nın gökte olmasına rağmen halkına çok yakın olduğunu görüyoruz.

- ❓ S5. İsa Vahiy 5:1–9 ayetlerinde nasıl resmedilmektedir?

Y. _____

İsa kurbanlık kuzu olarak tasvir ediliyor. O dünyanın günahlarına karşılık olarak öldü ve insanları ebedî ölümden kurtardı. İsa'ya verilen kitap nedir? Eski Antlaşma tapınak hizmetlerine baktığımızda, En Kutsal

Yer'de antlaşma sandığının yanında saklanan Musa'nın Yasası'nı, yani Tevrat'ı, ve diğer Kutsal Yazılar'ı hatırlarız (Yasa'nın Tekrarı 31:26). Tevrat yasayı, antlaşmayı ve miras vaadini içeriyordu (Yasa'nın Tekrarı 31:26; Mısır'dan Çıkış 24:7; Yasa'nın Tekrarı 33:2–4). Bir nüshası İsrail'i adil bir şekilde yönetebilmesi için krala verilirdi. Böylece Vahiy'deki Kuzu'ya verilen kitabın, yasa, antlaşma ve miras kitabının göksel muadili olduğunu anlıyoruz. İsa kral olarak, yönetmesi ve yargılaması için tomarı alıyor. İsa gökteki tomarı açarken, antlaşmanın taraflarının sadakatinin veya sadakatsizliğinin tarihçesini görüyoruz. Yedi mühür işte bununla ilgili.

❓ S6. İsa Vahiy 8:3–5 ayetlerinde nasıl resmedilmektedir?

Y. _____

Eski Antlaşma tapınak hizmetinde rahip Kutsal Yer'de buhur sunardı. Rahip, kurban sunağından yanan korları buhurdanlığa koyup eline buhur alırdı. Bunları kutsal yere, altın sunak da denilen buhur sunağına getirirdi. Orada, buhuru Rabb'in önünde sunağın üzerinde yakardı. Bu eylem neyi sembolize ederdi? Yenit Ahit'te, İsa bizim başrahibimizdir ve buhur sunan O'dur. Vahiy kitapçığındaki ayet, buhurun kutsalların, yani imanlıların dualarıyla birlikte sunulan duman olduğunu söylüyor. Buhur İsa'nın doğruluğunu temsil ediyor, buhur olmaksızın dualarımız Tanrı'nın önüne gelemmez.

Vahiy 8. ve 9. bölümlerde anlatılan yedi borazan, Allah'ın antlaşmaya sadakatini ve halkına zulmedenleri dualarına cevap olarak yargıladığını ortaya koyar. Bunlar, Vahiy 16. bölümdeki son yedi bela ile doruk noktasına ulaşacaktır.

❓ S7. İsa Vahiy 19:11–21 ayetlerinde nasıl resmedilmektedir?

Y. _____

İsa Kralların Kralı ve Rablerin Rabbi olarak gelir. O, canavarı, yeryüzünün krallarını, sahte peygamberi ve canavarın işaretini alanları

yargılamaya ve ortadan kaldırmaya gelir. İsa muzafferdir.

Gördüğümüz gibi Vahiy kitapçığı ve onun son zaman olayları ve İsa'nın kendisiyle ilgili bildirdikleri hakkında öğrenilecek çok şey var. Bir kimse vaftiz olduğunda eğitimi tamamlanmış demek değildir. Aslında bu yalnızca başlangıçtır. Ders almak ve Vahiy'deki hayret verici peygamberlik sözleri hakkında daha fazla bilgi edinmek için kilise önderlerinize başvurun.

Daha önce belirttiğimiz gibi, Vahiy kitapçığı yalnızca Mesih'ten gelen bir vahiy değil, aynı zamanda Mesih hakkında bir vahiy, yani bir bildiridir. İsa kimdir?

❓ S8. Vahiy kitapçığında hem Baba Tanrı hem de İsa hakkında hangi ifade kullanılmıştır? Vahiy 1:8; 21:6; 22:12, 13 ayetlerini okuyun.

Y. _____

Hem Tanrı hem de Mesih, “Alfa ve Omega” unvanına sahiptir. Bunlar Grek alfabesinin ilk ve son harfleridir, kendilerinin ilk ve sonuncu, başlangıç ve son olduklarını belirtir. Kavram onların ezeli ve ebedi niteliklerini ifade eder. Hem Allah hem de İsa, ilk ve sonuncu olarak adlandırılmaktadır.

❓ S9. Yeşaya'dan ilk ve sonuncu hakkında ne öğreniyoruz? Yeşaya 44:6 ayetini okuyun.

Y. _____

Bu ayette Allah'ın ilk ve sonuncu olduğunu, O'ndan başka bir ilah olmadığını görüyoruz. Yeşaya, Allah'ın, “Ben RAB'bim, adım budur. Onurumu bir başkasına... bırakmam” dediğini aktarır (Yeşaya 42:8). Burada Allah'ın yüceliğini paylaşmayacağını görüyoruz, ancak İsa Baba'nın yüceliğini ve unvanlarını paylaşmaktadır. Hem Baba hem de İsa nasıl Rab olabilir? Kutsal Kitap bir Tanrı olduğunu bildiriyor.

Allah Eyüp'e sordu: “Ben dünyanın temelini atarken sen neredeydin?

Anlıyorsan söyle” (Eyüp 38:4). Ve yine yazılmıştır: “Tanrı’nın derin sırlarını anlayabilir misin? Her Şeye Gücü Yeten’in sınırlarına ulaşabilir misin?” (Eyüp 11:7). Yanıt şudur: Hayır, biz Allah’ı bütünüyle anlayamayız. O bize kendi karakteri hakkında, O’nun tabiatını mükemmel şekilde bilmesek de, O’nu sevmemize ve Mesih’te sağladığı kurtuluşu kabul etmemize yetecek kadar bilgi vermiştir. Ancak Yasa’nın Tekrarı 29:29 ayeti, “Gizlilik Tanrımız RAB’be özgüdür. Ama bu yasanın bütün sözlerine uymamız için açığa çıkarılanlar sonsuza dek bize ve çocuklarımıza aittir” diyor. İsa da “Ben ve Baba biriz” dedi.

❓ S10. Yaratılış kitapçığı ilk atalarımız Adem ile Havva hakkında ne söyler? Yaratılış 2:24 ayetini okuyun.

Y. _____

Kutsal Kitap ikisinin bir beden olduğunu söylüyor. Fakat hepimiz iki ayrı bedende olduklarını biliyoruz. Evet, ancak Allah onları birlik olarak saydı. Onlar bir bedendiler.

❓ S11. Yasa’nın Tekrarı 6:4, 5 ayetlerinde Allah hakkında hangi ifade kullanılır?

Y. _____

Yasanın Tekrarı 6:4 ayetinde Allah’ı “bir” olarak niteleyen İbranice sözcük, Yaratılış 2:24 ayetinde Adem ile Havva’yı “bir” beden olarak tanımlayan sözcükle aynıdır.

❓ S12. İsa Allah’la “bir” olmak hakkında ne demiştir? Yuhanna 10:30–33; 14:9; 17:20–23 ayetlerini okuyun.

Y. _____

❓ S13. Kutsal Kitap İsa’nın ne olduğunu bildiriyor? Yuhanna 1:1–3, 14; Koloseliler 1:15–19 ve İbraniler 1:1–3 ayetlerini okuyun.

Y. _____

İsa Yaratıcı'dır. O ezelden beri Allah'la birlikte olan ilahî Söz'dür.

❓ S14. İsa bizi kurtarmak için ne yaptı? Filipililer 2:5–11 ayetini okuyun.

Y. _____

İsa ilahîdir, Allah'ın öz görünümüdür ve Allah'la birdir. Allah'ın Ruhı ve Mesih'in Ruhı aynı Ruh'tur (Romalılar 8:9). İsa Allah'ın gerçek karakterini insanlara göstererek onların sadakatini kazanmak ve onların günahlarına karşılık olarak ölmek için insan bedeninde bu dünyaya geldi. Yalnızca Yaratıcı Yaratılış'a eşit değerdedir ve tüm insanlık için kurban sunabilir. Günahın ücreti Allah'ın hayat veren gücünden ebediyen ayrılmaktır. İsa bu cezayı ödedi. Yalnızca kendisinde hayat bulunan kimse günahın cezasını çekebilir ve tekrar hayata dönerek başkalarına hayat verebilirdi. İsa ilahî olmasaydı hiç kimse kurtulamazdı.

Yaratıcı, insanlığı kurtarmak için insan biçimine girdi. İnsanı kurtarabilmek için bu birliğin ebedî olması gerekir. Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi (Yuhanna 3:16). Bu Allah'ın özverili sevgisidir. İsa sonsuza dek insan biçiminde olmak için önceki görünümünün ayrıcalığından feragat etti. Böylece Şeytan'ın Allah'ın tarafında yalnızca çıkarıcılık olup özverili sevgi olmadığı suçlaması boşa çıkmış oldu. Golgota'daki çarmıh Allah'ın karakterini evrene sonsuza dek gösterir. Tüm yücelik ve şeref Allah'a ve Kuzu'ya aittir. İsa Rab'dir!

Parlak Yıldızlar Dizisi (Filipililer 2:14–16)

Vaazdan sonra insanlar tekrar ilahi söyleyip birlikte dua ettiler. Sonra yemek hazırlandı ve birlikte yiyip içmek ve sohbet etmek için oturdular. Fatma, Afife'nin surat astığını ve yemediğini fark etti. Onu konuşmak için boşalmış olan çocuk odasına çağırdı.

“Afife, mesele nedir, iyi misin?”

“İyiym. İyiym.”

“İyi değilsin. Mesele nedir?”

Afife bir süre sessiz kaldı ve sonra ağlamaklı bir şekilde şunları söyledi: “Reşat benim yardımcı olarak çalıştığımı söylediğinde pastör karısına baktı ve yüzünü buruşturdu. Çok utandım. Bir an önce gitmek istiyorum.”

“Afife, eminim ki yanlış anlıyorsun. Pastörün seni küçük görmediğinden eminim. Kuruntu ediyorsun.”

“Herkes yardımcılara tepeden bakar Fatma. Herkes.”

“Bak şimdi, Hayati’yi buraya çağıracağım ve bu konuyu konuşacağız.”

“Yo, yo, yo, bunu konuşmak istemiyorum” dedi Afife. Ama iş isten geçmişti, Fatma pastörü getirmek için aceleyle dışarı fırlamıştı bile. Fatma pastörle birlikte odaya geldiğinde, Afife’yi yere bakar halde buldular.

Hayati, “Afife Hanım, Fatma bana sizi üzdüğümü söylüyor” dedi. “Mesele nedir?” Afife yanıt vermedi; yalnızca gözleri yaşardı. Hayati devam etti: “Afife, seni gücendirecek bir şey yapmışsam bunu bana söylemen gerekir ki hatamı düzeltebileyim. Burada bir aileyiz, sorunlar çıkar, ama biz sorunlardan kaçınmak yerine onları çözmeye çalışırız.”

Sonunda Afife konuştu: “Reşat benim yardımcı olarak çalıştığımı söylediğinde eşinize tuhaf bir bakışla baktınız, ben de utandım.”

Hayati elini uzatarak Afife’nin omzuna koydu: “Afife Hanım, çok üzgünüm. Duygularınızı incitmek istememiştim. İnanın ki durumunuza hiç de tepeden bakmıyordum. Tam aksine.”

Afife başını kaldırarak yüzünde afallamış bir ifadeyle Hayati’ye baktı. “Ne demek istiyorsunuz, tam aksine?”

“Açıklayayım. Afife Hanım, pek çok kişi İsa’yı öğrenmek için kiliseye geliyor. Peygamberlik sözleri ve din tarihi ile doktrinleri hakkında dersler veriyoruz. Bunlar gayet iyi. Ancak doğru teolojinin yanı

sıra insanların hayatlarında gerçekten görmeyi arzuladığımız şey Kutsal Ruh'un meyvesidir: sevgi, sevinç, esenlik, şefkat, iyilik ve iman. İnsanlarda bulunmasını istediğimiz bir diğer iyi nitelik de alçakgönüllülük.”

Hayati devam etti: “Kutsal Kitap'ta tarif edilen bu nitelikleri insanların hayatlarında gördüğümüzde, sadece bir dizi doktrini kabul etmekle kalmayıp gerçekten yeniden doğduklarına kani oluyoruz. İsa bizi kurtarmak üzere insan bedeninde yaşamak için göğü ve meleklerin tapınmasını geride bırakarak bu dünyaya geldi. Allah'ın insan biçiminde gelmesi neredeyse sınırsız bir kendini alçaltmaydı. Fakat O'nun bize olan sevgisi O'nu gelmeye zorladı.”

“Ne yazık ki pek çok kişi alçakgönüllü olmaya ve kendilerini alçaltarak İsa'yı izlemeye istekli değil. Hem gururlarına hem toplumsal statülerine sahip olup, hem de aynı zamanda İsa'yı izlemek istiyorlar. Ancak bunu yapamazlar. Alçakgönüllülük, ilk günah olan gururun karşıtıdır. Pek çok kişi konumunu düşürerek Şabat'ı tutmayı kabul etmiyor. Statülerini tercih ediyor ve Allah'ın yasasını çiğnemeye devam ediyorlar.”

“Allah'ın olağanüstü niteliklerinden biri, Mesih'te gördüğümüz fedakâr sevgi ve alçakgönüllülük. Reşat Bey yardımcı olarak çalıştığınızı herkesin önünde utanç duymadan söylediğinde eşime bakarak kaşımı kaldırdım. Fakat inanın bana, bu küçük görmekten değildi. Tam aksine! Bu türden alçakgönüllülüğü o kadar nadir görüyoruz ki, bunun gerçek alçakgönüllülük olduğunu işaretle eşime anlatmaya çalıştım. Sizde Mesih'in bir tezahürünü görüyordum.”

Afife'nin yüzündeki ifade, gözyaşlarının arasından büyük bir tebessüme dönüştü. “Gerçekten mi?”

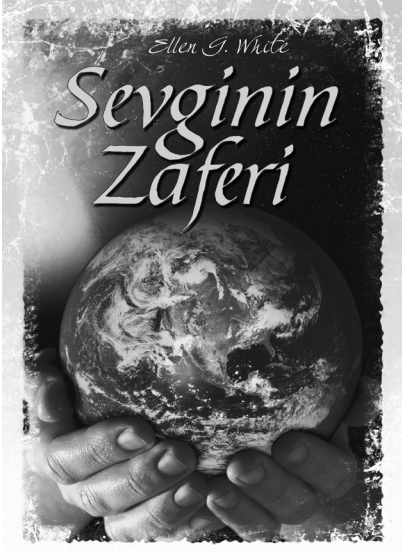
“Gerçekten. Sizde Mesih'i, yücelik umudunu görüyorum.”

❓ S15. Gerçek öğretiyi bilmenin yanı sıra, sizce bir kimse sizde Ruh'un meyvesini gördüğünü söyleyebilir mi?

Y. _____

Okuyucular dua yoluyla bağlılık çağrısında bulunmalıdır.

SEVGİNİN ZAFERİ

Kötülüğün kaynağı, henüz çözülemediği bir sırdır. Neden kötülük var? Nereden geliyor? Kötülüğün bir sonu olacak mı? Bunlar yanıtlanması gereken çok önemli sorulardır.

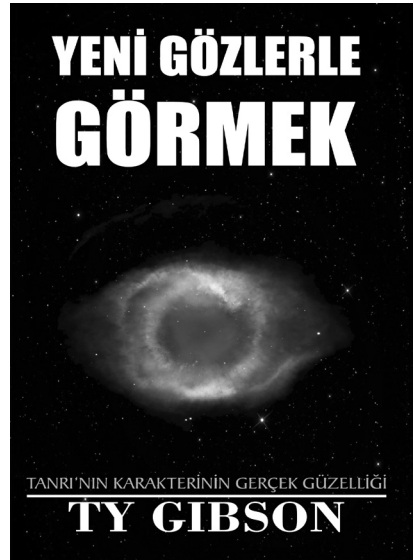
Büyük mücadele, görünen dünyayı, görünmeyen dünyadan ayıran perdeyi aralamakta ve bu dünyanın tüm sakinlerinin dahil olduğu doğüstü savaşı gözler önüne ermektedir.

Kitap, uğrunda savaştıkları şey için çok önemli olan iki tarafın, iyinin ve kötünün arasında geçen evrensel savaşın nasıl başladığından ve nasıl sonlandırılacağından bahsetmektedir. Geçmişten, şimdiki zamandan ve gelecekte söz etmekte, çok dokunaklı bir ricayla ve ciddi bir uyarıyla sona ermektedir. Bu kitabı okurken, sanki Tanrı ile röportaj yapıyormuş hissine kapılacaksınız.

Güzel olduğu kadar şok edici bir yolculuğa çıkmaya hazırlanın. Okuduktan sonra artık aynı kişi olmayacaksınız.

YENİ GÖZLERLE GÖRMEK

Pek çok şeyi görebilmek için, kişinin gözleri açık olmalıdır. Fakat Allah ile öyle değil. Gözlerinizi çok fazla açarsanız ya da çok fazla yakından bakarsanız, O'nu gördüğünüzü düşünürken aslında O'nu gözden kaçırabilirsiniz. Pek çoğumuz tam da bu hatayı yaparız. Allah'ı görmeyi umarak insanlara bakarız. Dinlere bakarız. Hatta aynaya bakarız. Kaçınılmaz olarak da hayal kırıklığına uğrarız, zira İlahî Kişi'nin daha güzel bir resmini ummuştuk. Sayısız insan Allah'tan dönmüştür, çünkü O'nu bir kişide ya da bir toplulukta gördüklerini sanmışlardır... ve açıkçası gördüklerinden hoşlanmamışlardır. Elinizde tuttuğunuz kitap Allah hakkındadır.

Böylece Mesih'ten gelen bir cesaret, sevgiden doğan bir teselli ve Ruh'la bir paydaşlık varsa, yürekten bir sevgi ve sevecenlik varsa, aynı düşüncede, sevgide, ruhta ve amaçta birleşerek sevincimi tamamlayın. Hiçbir şeyi bencil tutkularla ya da boş övünmeyle yapmayın. Her biriniz alçakgönüllülükle öbürünü kendinden üstün sayсын. Yalnız kendi yararını değil, başkalarının yararını da gözetsin. Mesih İsa'daki düşünce sizde de olsun. (Filipililer 2:1-5)

©2017

www.kaderidegistiren.com

Bu çalışması serisi Kaderi Değiştiren kitaplarının devamı ve İstiridye Medya'nın ürünü.